

Modlitbový zápas

ROK 2017

„Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!“

Iz 62, 6-7

PRAVÝ VZŤAH K JEŽIŠOVEJ MATKE (1. ČASŤ)

Katolícke učenie

Učením Cirkvi je článok viery, že Panna Mária je Bohorodička – Theotokos. Táto dogma bola vyhlásená na koncile v Efeze 7. júna 431. V roku 1854 bol vyhlásený článok viery, že Mária bola počatá bez poškvry dedičného hriechu. V roku 1950 – že Mária bola s dušou i s telom vzatá do neba.

Tieto dogmy vychádzajú z Písma svätého a potvrdzujú cirkevnú Tradíciu a učenie kresťanov vo vzťahu k Ježišovej Matke. Tieto články viery úzko súvisia s článkami viery, ktoré sa vzťahujú na Ježiša Krista. Bojovať proti nim znamená bojovať proti Kristovi.

V 3. a 4. storočí sa šírila heréza arianizmu. Za touto starou herézou je rovnaký duch, akého dnes majú napr. Svedkovia Jehovovi... Tí popierali a aj dnes popierajú Božstvo Kristovo. Preto ariáni útočili nielen na Krista, ale i na Bohorodičku. Totiž Kristus bol počatý nadprirodzeným spôsobom z Ducha Svätého, ako jasne svedčí Písmo, ale i apoštolské vyznanie viery: „Verím v Ježiša

Krista..., ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny...“ Toto vyznanie viery vysvetľuje sv. Augustín (5. stor.) slovami: „Mária bola Pannou pred pôrodom, pri pôrode i po pôrode.“ Počatie i narodenie Ježiša Krista, jednorodeného Syna Božieho, je mimoriadnym zázrakom a je nerozlučiteľne spojené s panenstvom Jeho Matky Márie. Syn Boží vzal na seba ľudskú prirodzenosť a to skrze novú ženu, o ktorej bolo povedané už v raji, že ona a jej potomstvo rozšliape hadovi – diablove – hlavu (por. Gn 3,15). Tou ženou je Mária, a nie Eva. Mária bola v najhlbšej jednote so svojim Synom v celom svojom živote. „Kto ostáva v Ňom (v Kristovi), nehreší.“ (1Jn 3,6) Toto platí na prvom mieste o Ježišovej Matke Márii. Ona bola uchránená dedičného hriechu a nehrešila.

Námietky protestantizmu

Panna Mária vraj mala okrem Ježiša ďalšie deti, teda, že tzv. bratia a sestry Pána, o ktorých sa

zmieňuje Písmo, vraj boli rodnými bratmi a sestrami. Skutočnosť je taká, že Židia používali termín „brat“ a „sestra“ takisto k osloveniu príbuzných. Napr. Abrahám nazýval svojho synovca Lota svojím bratom atď.

To, že Matka Božia bola pannou, znamená, že žiadne iné deti nemala. Proti heretikom musel túto pravdu hájiť už sv. Ignác (rok 107), žiak evanjelistu Jána, ďalej sv. Justín (rok 130 / 100-165), sv. Polykarp (rok 105 / 69-155), sv. Hipolyt (r. 230 / 160-235). Proti Božstvu Kristovmu, a tým i proti panenstvu Jeho matky, vystúpil Árius. Blud o pokrvných bratoch zastával aj biskup Bonusus. V roku 392 bola táto heréza cirkvou zavrhnutá a utíchla až do 16. storočia. Žiaľ po rozdelení kresťanov ožilo smutné dedičstvo – blud po ariánoch zo 4. storočia.

Panna Mária a Eva

Panna Mária prijala svojho Prvorodeného skrze vieru, dru-

kedy si bude musieť inzulín pichať. Bojovali sme na modlitbách teda ďalej. Po týždni nás prepustili s tým, že máme dodržiavať zdravú diabetologickú stravu, ale nemusím mu ju vážiť a merať tak prísne ako pri cukrovkárovi, ktorému inzulín pichajú. A stačí sledovať cukor v moči 2x do týždňa. O mesiac vraj máme prísť na kontrolu na diabetológiu, dotedy budú výsledky krvi na nejaké protilátky, kde minimálne 2 zo 4 vyjdú pozitívne a tým sa cukrovka potvrdí. Opätovne sme mali zopakované, že je len otázka času, kedy pankreas prestane tvoriť dostatočné množstvo inzulínu a budeme musieť začať inzulín pichať.

Modlili sme sa ďalej, aby sa Pán oslávil, aby sa očakávaná lekárov nepotvrdili a výsledky vyšli všetky negatívne. Stravu sme sa snažili dodržiavať zdravú, sladkosti som prísne vylúčila, čo Šimonko prijal. Cukor sme sledovali denne glukome-

rom, ktorý som si zohnala ešte počas pobytu v nemocnici. Hodnoty mal vždy dobré. V nedeľu po svätej omši prijal Šimonko sviatosť pomazania chorých a modlitby za uzdravenie. Po modlitbách Šimonko radostne vykrikoval: „Som zdravý! Pán Ježiš ma uzdravil!“ Duchovný otec mu potom dovolil zjesť zákusok. No priznám sa, v prvom momente mi nebolo všetko jedno, ale prijala som to s vierou - veď predsa verím, že ho Pán Ježiš uzdravil (!)

O mesiac sme išli na kontrolu na diabetológiu. Pýtala som sa na výsledky. Lekárka s vážnou tvárou povedala: „Negatívne.“ Povedala to tak zvláštne, že som mala pocit, že je to zlé, tak som sa opýtala, čo to znamená. A doktorka: „Cukrovka sa nepotvrdila.“

Manžel lekárkou povedal, že to Pán Ježiš Šimonka uzdravil aj vďaka modlitbám mnohých kresťanov v spoločenstve. Ona to však neprijala. Začala hovoriť o sile vôle, po-

zitívnom myslení či citoch a že mnohí ľudia naďalej ostávajú chorí, dokonca aj zomrú, hoci sa za nich modlila celá dedina. Ale toto bol skutočný viditeľný zázrak. Aleluja!!! Kontroly mávame naďalej, nakoľko podľa slov lekárkou, rozvoj detskej cukrovky ešte nemôžeme definitívne vylúčiť.

Naša detská lekárkou, ktorá nám v moči zistila cukor povedala: „To je zázrak, presne ako ste povedali - Boží zázrak. Za celú svoju prax od roku 1969 som sa s niečím takým nestretla, aby dieťa s tak vysokým cukrom zostalo zdravé, bez cukrovky.“ Áno, Pán Ježiš je ten istý včera i dnes i naveky, len potrebuje našu vieru. Aleluja! Vďaka Ti, Pane Ježišu za uzdravenie Šimonka, ale aj za rehoľné sestry a našich duchovných pastierov, ktorí nás učia, čo robiť v čase skúšok a učia nás veriť a milovať nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista!!!

sestra z MZ

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen strážu zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Strážu sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

horodeného a druhorodených synov a dcéry prijala v učeníkovi pod krížom. V hodine svojej smrti povedal Ježiš učeníkovi: „*Hľa, tvoja matka!*“ (Jn 19,27) To slovo platí tiež pre všetkých Kristových učeníkov, ktorí stoja duchovne pod krížom a sú ochotní v poslušnosti prijať Jeho testament daný cirkvi. Predtým povedal Ježiš svojej Matke: „*Žena, hľa tvoj syn.*“ (Jn 19,26) V tomto najväčšom momente pred smrťou, kedy láme koreň a moc hriechu a víťazí nad satanom, sa naplňuje Božie prisľúbenie z raja: „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu...*“ (Gn 3,15)

V raji diabol oklamal prvú ženu, matku ľudského pokolenia. Táto prvá žena, Eva, skrze svoju neposlušnosť voči Bohu, otvorila seba i nás diabolskej infekcii hriechu. Tak bol počatý tzv. starý človek – skrze zlého ducha a neposlušnosť Evy. Starý človek v nás je semenom diablovým. Novým človekom, stvoreným Bohom, je nová žena. Jej semenom je Ježiš Kristus a tí, ktorí Ho prijali. Pretože v každom z nás je semeno starej Evy i s prekliatím, preto sa musíme skrze vieru a Duchu Božieho znovu narodiť (por. Jn 3,7), aby sme tak boli zbavení dedičného prekliatia – viny.

Čo máme urobiť?

Máme prijať Ježiša do svojho vlastného - do toho najhlbšieho v nás (gr.: eis ta idia), a tým sa stane Božími deťmi (por. Jn 1, 11-12). Skrze koho nám Boh poslal svojho Syna? Skrze Duchu Svätého a skrze novú ženu. „*Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy...*“ (Gal 4,4) Táto žena je matkou nového pokolenia (nového semena). Pre zásluhy Kristove ju Boh dopredu uchránil od

prekliatia dedičného hriechu tým, že jej dal plnosť milostí (kecharitomené – Lk 1,28). Jej prvorodeným je Syn Boží, Ježiš Kristus. Jej druhorodené potomstvo (semeno) sú všetci tí, ktorí sú Ježišovými svedkami. Tieto duchovné deti nenávidí diabol, tak ako nenávidí i túto novú ženu, matku novej generácie. „*Drak sa na ženu nahneval a odišiel bojovať s ostatnými z jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo.*“ (Zj 12,17)

Vaša redakcia

Ak máš bolesť, chod' k Ježišovi

Upratovala som doma v kuchyni a v tom som začula rozhovor mojich dvoch dcér - 6ročnej Sofie a 2ročnej Irenky.

Mladšia sa niekde udrela. Prišla k Sofii a s fňukaním jej ukazovala boľáčku. Staršia sestrička jej na to povedala: „Ak máš bibi, ideme k Ježišovi!“

Doma máme modlitbový kútik, tak sa pobrali rovno tam. A Sofia vysvetľovala Irenke: „Irenka, teraz si kľakni. Tááák! Prežehnaj sa! Pekne zlož rúčky.“ Potom sa spolu nahlas pomodlili „Otče náš.“ Po modlitbe obidve vstali a Sofia sa spýtala: „Už nebolí?“ Irenka prikývla hlavou, že už nebolí. A Sofia pokračovala: „No a teraz sa môžeš ísť spolu pohrať.“ A vybehli z domu.

Na tejto malej príhode som si uvedomila dve veci:

1. Ak mám bolesť, mám ísť k Ježišovi. Veď On sám nás k tomu povzbudzuje v Božom slove: „Podte ku mne, ak máte ťažkosti a problémy.“ (por. Mt 11,28)

2. A potom mám s vierou prijať milosti, ktoré nám vo svojej láske dáva.

Tak ma deti naučili, čo mám robiť, keď mám nejaký problém.

Mária, 38r.

Bol to Boží zázrak

Vždy, keď som počula silné svedectvá o uzdravení, ako Pán Ježiš mocne koná rovnako dnes, ako keď bol tu na zemi pred 2000 rokmi, mala som aj ja veľkú túžbu zažiť niečo podobné. No vtedy mi ani nenapadlo, že to bude spojené s bolesťou a utrpením.

V stredu večer, presne 24.8.2016, môj synček Šimonko (5r.) dostal teploty. Na druhý deň mu ešte viac vystúpili, mal cez 39 °C, čo ešte nikdy nemal. Modlila som sa za jeho uzdravenie a tiež som poprosila o modlitbu naše rehoľné sestry. Vysoké teploty mal celý štvrtok. Boli sme s manželom rozhodnutí, že na druhý deň ráno pôjdeme ku doktorke, aby sa zistilo, z čoho to môže byť. Do večera teplota zázrakom klesla. Ráno Šimonko vstal a bol bez teploty, no keďže manžel už aj v práci nahlásil, že ide k lekárovi, išli sme tam teda aj napriek zlepšenému stavu.

Pani doktorka vyšetrila Šimonkovi moč a zistila mu cukor na 4 krížiky a ketolátky na 2 krížiky. Povedala nám, že sú to veľmi vysoké hodnoty a musíme ísť hneď do nemocnice. Netušili sme, čo to znamená, a prečo nás tak súri, ale keďže nás ohlásila v nemocnici na internej ambulancii, tak sme išli. Tam sa výsledky potvrdili, a tiež mu zobrali z prsta krv a glukomerom odmerali cukor 16,7mmol/l. Doktorka nám povedala, že Šimonko musí byť okamžite hospitalizovaný. Nechápali sme, čo sa deje, veď mu nič nebolo. Povedala nám, že má detskú cukrovku zachytenú včas, keďže žiadne iné príznaky nemal. Dodala, že to nič nemení na situácii, že musí byť v nemocnici, dostane do žily inzulín a zostaneme tam dovedy, kým sa nenaučím ho sledovať a pichať mu inzulín.

Boli sme v šoku. Poslali nás na

JISku. Nevedeli sme sa spamätať. Žiadali sme o rozhovor s lekárkou na JISke. Vysvetlila nám, že je jedno, či sa detská cukrovka zistí skôr či neskôr. Jediný rozdiel je v tom, že dieťa nemá ešte poškodený organizmus a teda inzulín do žily bude dostávať len cca 24 hodín, ale že už je z neho cukrovkár a doživotne si bude musieť pichať 4x denne inzulín. Inak sa to momentálne liečiť nedá. Budeme sa musieť naučiť s tým žiť.

Plakala som. Bolo to pre mňa nesmierne ťažké. Šimonko nechápal, čo sa deje. Musel zostať v nemocnici, kým my sme išli domov zbalit' nejaké veci. Hneď sme prosili sestry a duchovných otcov o modlitby. Keď som prišla do nemocnice, Šimonko už ležal, okolo neho prístroje, hadičky... no hrozný pohľad. Pýtal sa ma: „Maminka, prečo som v nemocnici?“

„Lebo si chorý,“ odpovedala som mu cez slzy.

„A prečo som chorý?“

„Neviem, Šimonko,“ odpovedala som mu, no vo vnútri mi znelo: „Pre môj hriech, Šimonko, pre môj hriech.“

„Maminka, a kedy budem zdravý?“

Vo vnútri mi znelo: „Už nikdy, Šimonko, už nikdy..“, no odpovedala som mu cez slzy: „Ježiško ťa uzdraví.“

„Maminka, a prečo plačeš?“

„Och Šimonko, keby si vedel..“, no odpovedala som mu: „Lebo sa teším, že som pri tebe.“ Snažila som sa cez slzy usmiať. Tento rozhovor sa opakoval niekoľkokrát za deň.

Šimonko bol veľmi zlatý a statočný, skutočne. Veľmi ma prekvapilo, ako to všetko zvládal, a ďakovala som za to Pánovi Ježišovi. Každú hodinu mu pichali do pršteka, brali aj krv zo žilky. Báľ sa, plakal. Trpela som spolu s ním. Spomenula som si na Pannu Máriu, akú obrovskú bolesť musela prežívať, keď jej nevinný Syn, tak strašne trpel a ona sa nato poze-

rala a nemohla Mu nijako pomôcť. Ja som bola ale v situácii, kedy som vnímala, že moje dieťa trpí pre môj hriech a ja mu nemôžem pomôcť. Modlila som sa ruženec, krížovú cestu, modlitby pokánia a iné modlitby. Manžel sa modlil doma so starším synom. Všetko bolo naraz také živé: všetky modlitby, pokánie, slová zo Svätého Písma... Svoju bolesť a utrpenie som vkladala do modlitieb, do Ježišových rán. Pokánie som prežívala tak silne - obrovskú bolesť a ľútosť nad svojimi hriechmi. Asi prvýkrát v živote som si uvedomila, ako strašne som sa previnila voči Bohu, keď prišiel takýto bolestný následok... Hoci mi bolo nesmierne ťažko, modlila som sa aj modlitbu chvály: „Pane Ježišu, ja tomu nerozumiem, nechápem, ale chválím Ťa za túto Šimonkovu chorobu. Ty vieš, prečo si to dopustil. Verím, že je to dobré pre jeho spásu i našu. Áno, Pane Ježišu, ja som Ti odovzdala všetko, aj svoje deti, nie len jeho zdravie, ale aj život. Všetko je Tvoje, ako spievame v jednej piesni: „Všetko stratím pre Ježiša, len Jeho chcem milovať..“ Pane Ježišu, ja som Ti Šimonka odovzdala, keď chceš, bude Ti slúžiť ako chorý. Ty vieš, čo je pre neho najlepšie.“ No tiež mi zneli v mysli slová: „Všetko je možné tomu, kto verí.“ A tak som sa modlila: „Áno Pane Ježišu, ja viem, že ak Ty chceš, môžeš ho uzdraviť. No nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane.“ Spolu s Pannou Máriou som vravela: „Hľa otrokyňa Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova.“ Večer prišla diabetologička. Len mi potvrdila informácie, ktoré som už počula od predchádzajúcich dvoch lekárokov. Šimonko má detskú cukrovku, musíme sa s tým naučiť žiť a budeme v nemocnici dovedy, kým sa nenaučím ho sledovať, stravovať a pichať mu inzulín 4x denne. Ešte mu dávajú vyšetřit' krv pre istotu na „výrobu“ inzulínu pankreasom, ale to je vraj už len formalita. V noci som odišla

domov spať, lebo na JISke som nemohla zostať na noc.

Keď som sa ráno zobudila, zažila som hrozný šok - Šimonko neležal vedľa mňa (spávame v jednej izbe). Nebol to sen, bola to skutočnosť. On je v nemocnici a má cukrovku. Veľmi som plakala. Vedela som, že bude strašne trpieť a ja s ním. Po modlitbách som bežala za ním do nemocnice. Privítal ma so slzami v očiach: „Maminka, prečo si odišla?“ Rozplakala som sa. Nechcel, aby som plakala, no nevedela som slzy zadržat', a tak som mu vravela, že sú to slzy radosti, že sa teším, že som už s ním.

Ráno prišla ďalšia lekárka. Začala tak zoširoka hovorit', začínala som tušit', že sa snáď čosi udialo... Áno, výsledky krvi vyšli dobre - pankreas tvorí dostatočné množstvo inzulínu, hodnoty sa mu už večer upravili, a preto mu inzulín do žily prestali dávať, hoci ho mal dostávať 24 hodín. Prepúšťajú nás na detské oddelenie s tým, že inzulín sa pichať nebude. Aleluja!!! Bola som nesmierne šťastná. Chválila som Pána Ježiša za tento zázrak. Po predchádzajúcom dni, kedy nám tri lekárky povedali, že už nie je žiadna nádej a doživotne si bude pichať inzulín, to bol zázrak, skutočný zázrak!!! Myslela som, že sme vyhrali. No na detskom oddelení som sa dozvedela, že ho stále berú ako cukrovkára, mal diabetologickú stravu, ktorú sme museli prísne dodržiavať. Každé dve hodiny mu pichali do pršteka a z krvi zisťovali hodnoty cukru, ktoré vraj nebolí moc dobré. Poslali nás na mnohé oddelenia, ako na vstupné vyšetrenia pre nového cukrovkára. Všade mi rozprávali, že sa s tým musíme naučiť žiť, musíme sa naučiť, čo môže a nemôže robiť, čo môže a nemôže jesť. Nechápala som. Myslela som, že je už cukrovke koniec, no lekári to vôbec tak nebrali. Tvrdili, že keď už keď sa raz zistil tak vysoký cukor, cukrovkárrom bude a je len otázkou času,